

Vec C-637/23 [Boghni]¹

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

24. október 2023

Vnútroštátny súd:

Conseil du Contentieux des Étrangers

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

16. október 2023

Žalobca:

X

Žalovaný:

État belge, zastúpený Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration

¹ Názov tejto veci je fiktívny. Nezodpovedá skutočnému menu ani názvu žiadneho z účastníkov konania.

1. Predmet sporu a priebeh konania:

- 1 Žalobca prišiel podľa vlastných slov do Belgicka pred dvoma rokmi, kde, ako vyhlasuje, žije u svojho brata. Vyhlasuje, že je alžírsky štátny príslušník.
- 2 Dňa 27. januára 2023 bol na základe administratívnej správy o kontrole cudzieho štátneho príslušníka zbavený slobody.
- 3 Dňa 28. januára 2023 mu bol doručený príkaz na opustenie územia krajiny s administratívnym vyhostením a zaistením, a zákaz vstupu na dva roky.
- 4 Neexistencia lehoty na dobrovoľný odchod je v podstate odôvodnená takto:
 - „1. Dotknutá osoba nepodala žiadosť o pobyt alebo medzinárodnú ochranu po svojom neoprávnenom vstupe alebo počas svojho neoprávneného pobytu, alebo v lehote stanovenej týmto zákonom.
 2. Dotknutá osoba tvrdí, že sa v Belgicku zdržiava dva roky. Z administratívneho spisu nevyplýva, že by sa pokúsila legalizovať svoj pobyt zákonom predpísaným spôsobom.
 3. Dotknutá osoba nespolupracuje alebo nespolupracovala pri styku s orgánmi verejnej moci.
 4. Dotknutá osoba sa v [zákonnej] lehote neprihlásila v obci a nepredložila žiadny dôkaz o tom, že sa zdržiava v hoteli.“
- 5 O prepustení žalobcu bolo rozhodnuté rozsudkom zo 6. februára 2023, ktorý bol v odvolacom konaní potvrdený rozsudkom z 21. februára 2023.
- 6 Žalobou podanou 6. februára 2023 sa žalobca obrátil na Conseil du contentieux des étrangers (Rada pre cudzinecké spory, Belgicko) so žiadosťou proti príkazu na opustenie územia krajiny s administratívnym vyhostením (prvý a druhý napadnutý akt) a proti zákazu vstupu (tretí napadnutý akt), ktoré boli vydané 28. januára 2023.

2. Dotknuté ustanovenia práva Únie:

Charta základných práv Európskej únie

- 7 Článok 47 stanovuje:

„Právo na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces

Každý, koho práva a slobody zaručené právom Únie sú porušené, má za podmienok ustanovených v tomto článku právo na účinný prostriedok nápravy pred súdom.

Každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom. Každý musí mať možnosť poradiť sa, obhajovať sa a nechať sa zastupovať.

...“

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území

8 Článok 3 stanovuje:

„Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

...

4. „rozhodnutie o návrate“ je správne alebo súdne rozhodnutie, alebo akt, ktorým sa ustanovuje alebo vyhlasuje, že štátny príslušník tretej krajiny sa zdržiava na území neoprávnene a ktorým sa ukladá alebo ustanovuje povinnosť návratu;

...“

9 Článok 7 stanovuje:

„Dobrovoľný odchod

1. V rozhodnutí o návrate sa poskytne primeraná lehota na dobrovoľný odchod v dĺžke od siedmich do tridsiatich dní bez toho, aby boli dotknuté výnimky uvedené v odsekoch 2 a 4. Členské štáty môžu vo svojich vnútroštátnych právnych predpisoch ustanoviť, že takáto lehota sa poskytne len na základe žiadosti dotknutého štátneho príslušníka tretej krajiny. V takom prípade informujú členské štáty štátneho príslušníka tretej krajiny o možnosti predloženia uvedenej žiadosti.

Lehota ustanovená v prvom pododseku nevyklučuje možnosť, aby dotknutí štátni príslušníci tretej krajiny opustili členský štát skôr.

...

4. Ak existuje riziko úteku alebo ak žiadosť o legálny pobyt bola zamietnutá ako zjavne neodôvodnená alebo podvodná, alebo ak dotknutá osoba predstavuje riziko

pre verejný poriadok, verejnú bezpečnosť alebo národnú bezpečnosť, členské štáty môžu upustiť od poskytnutia lehoty na dobrovoľný odchod alebo môžu poskytnúť lehotu kratšiu ako sedem dní.“

10 Článok 8 stanovuje:

„Odsun

1. Členské štáty prijímú všetky opatrenia potrebné na vykonanie rozhodnutia o návrate, ak sa neposkytla lehota na dobrovoľný odchod v súlade s článkom 7 ods. 4 alebo sa nespĺnila povinnosť návratu v rámci lehoty na dobrovoľný odchod poskytnutej v súlade s článkom 7.

2. Ak členský štát poskytol lehotu na dobrovoľný odchod v súlade s článkom 7 a počas tejto lehoty nevznikne riziko v zmysle článku 7 ods. 4, rozhodnutie o návrate možno vykonať až po jej uplynutí.“

11 Článok 11 stanovuje:

„Zákaz vstupu

1. K rozhodnutiam o návrate sa pripája zákaz vstupu:

- a) ak sa nestanovila lehota na dobrovoľný odchod, alebo
- b) ak sa nespĺnila povinnosť návratu.

V ostatných prípadoch sa k rozhodnutiam o návrate môže pripojiť zákaz vstupu.

...“

12 Články 12 a 13 znejú takto:

„Článok 12

Forma

1. Rozhodnutia o návrate, rozhodnutia o zákaze vstupu, ak sa vydali, a rozhodnutia o odsune sa vydávajú písomne, pričom sa v nich uvádzajú skutkové a právne dôvody, ako aj informácie o dostupných opravných prostriedkoch.

...

Článok 13

Opravné prostriedky

1. Dotknutému štátnemu príslušníkovi tretej krajiny sa poskytne účinný opravný prostriedok, o ktorom rozhoduje príslušný súdny alebo správny orgán, alebo príslušný orgán zložený z členov, ktorí sú nestranní a majú zaručenú nezávislosť,

na odvolanie sa proti rozhodnutiam vzťahujúcim sa na návrat uvedeným v článku 12 ods. 1 alebo na ich preskúmanie.

2. Orgán uvedený v odseku 1 má právomoc preskúmať rozhodnutia vzťahujúce sa na návrat uvedené v článku 12 ods. 1 vrátane možnosti dočasného pozastavenia ich výkonu, pokiaľ sa dočasné pozastavenie výkonu už neuplatňuje na základe vnútroštátnych právnych predpisov.

...“

3. Tvrdenia účastníkov konania:

- 13 V tejto fáze konania sa diskusia sústredila na povahu rozhodnutia o nestanovení lehoty na dobrovoľný odchod z územia krajiny. Ide o jednostranný právny akt individuálnej povahy, vydaný správnym orgánom, ktorý vyvoláva právne účinky pre adresáta alebo bráni vzniku takýchto právnych účinkov, proti ktorému možno podať správny opravný prostriedok, alebo naopak, o jednoduché opatrenie na vykonanie príkazu na opustenie územia krajiny, ktoré samo osebe nevyvoláva právne účinky, takže nepredstavuje právny akt, proti ktorému možno podať správny opravný prostriedok?

A. *Žalobca*

- 14 Žalobca v podstate tvrdí, že keďže rozhodnutie o nestanovení lehoty na opustenie územia krajiny vyvoláva právne účinky, najmä pokiaľ ide o zadržanie a zákaz vstupu, ktorý je v tomto prípade založený len na lehote 0 (nula) dní, nie je len vykonávacím opatrením, a preto musí byť napadnuteľné.

B. *Belgické kráľovstvo*

- 15 Belgické kráľovstvo sa domnieva, že proti rozhodnutiu o neudelení lehoty na opustenie krajiny nemožno podať opravný prostriedok. Odvoláva sa na rozhodnutie Conseil d'État (Štátna rada, Belgicko) č. 254.377 z 1. septembra 2022, v ktorom sa táto lehota opisuje ako prostriedok na vykonanie príkazu na opustenie územia krajiny, a pýta sa na vplyv článku 7 ods. 1 smernice 2008/115 na analýzu Conseil d'État (Štátna rada), keďže tento článok umožňuje členským štátom stanoviť, že na dobrovoľný návrat neexistuje žiadna lehota. Podľa jeho názoru z ustanovení článku 7 ods. 1 smernice 2008/115, a najmä z možnosti, ktorú majú členské štáty, a to udeliť lehotu len na žiadosť dotknutého štátneho príslušníka, vyplýva, že uvedenie lehoty na vykonanie rozhodnutia o návrate nie je podstatným alebo základným znakom rozhodnutia o návrate.

4. Posúdenie Conseil du contentieux des étrangers (Rada pre cudzinecké spory)

- 16 Conseil du contentieux des étrangers (Rada pre cudzinecké spory) skúma dve otázky: predstavuje skutočnosť, že nebola stanovená lehota na dobrovoľný odchod, len vykonávacie opatrenie, proti ktorému nemožno podať opravný prostriedok, keďže nemení právne postavenie štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý sa na území krajiny zdržiava neoprávnene? Predstavuje udelenie alebo neudelenie lehoty na dobrovoľný odchod základný znak rozhodnutia o návrate?

Nenapadnutelné vykonávacie opatrenie alebo akt, proti ktorému možno podať opravný prostriedok

- 17 Conseil du contentieux des étrangers (Rada pre cudzinecké spory) najprv pripomína, že Súdny dvor vo svojom rozsudku z 28. apríla 2011, El Dridi (C-61/11 PPU, EU:C:2011:268), uviedol:

„35. Článok 6 ods. 1 tejto smernice tak v prvom rade stanovuje povinnosť členských štátov vydať rozhodnutie o návrate každého štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý sa neoprávnene zdržiava na ich území.

36. V rámci tohto úvodného štádia konania o návrate treba až na výnimky uprednostniť dobrovoľné splnenie povinnosti vyplývajúcej z rozhodnutia o návrate, pričom článok 7 ods. 1 smernice 2008/115 stanovuje, že sa poskytne primeraná lehota na dobrovoľný odchod v dĺžke od siedmich do tridsiatich dní.

37. Z článku 7 ods. 3 a 4 uvedenej smernice vyplýva, že členské štáty môžu len v prípade mimoriadnych okolností, ako je riziko úteku, jednak uložiť adresátovi rozhodnutia o návrate povinnosť pravidelne sa hlásiť príslušným orgánom, zložiť primeranú finančnú zábezpeku, odovzdať doklady alebo zdržiavať sa na určitom mieste, alebo môžu poskytnúť lehotu kratšiu ako sedem dní, prípadne upustiť od poskytnutia takejto lehoty.

...

41. Z vyššie uvedeného vyplýva, že poradie štádií postupu návratu stanoveného smernicou 2008/115 zodpovedá odstupňovaniu opatrení, ktoré treba prijať na účely vykonania rozhodnutia o návrate, a to od opatrenia, ktoré ponecháva dotknutej osobe najväčšiu slobodu, a to poskytnutie lehoty na dobrovoľný odchod, až po opatrenia, ktoré obmedzujú najviac jej slobodu, a to zaistenie v špecializovanom zariadení, pričom vo všetkých štádiách je potrebné zaistiť rešpektovanie zásady proporcionality“.

- 18 V rozsudku 5. júna 2014, Mahdi (C-146/14 PPU, EU:C:2014:1320, bod 40), Súdny dvor spresnil toto: „Podľa odôvodnenia 6 tej istej smernice by členské štáty mali zabezpečiť, aby sa ukončenie nelegálneho pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín uskutočnilo prostredníctvom spravodlivého a transparentného postupu. Podľa tohto odôvodnenia a v súlade so všeobecnými zásadami práva

Únie by sa tiež rozhodnutia prijaté podľa smernice 2008/115 mali prijímať na individuálnom základe a na základe objektívnych kritérií, čo znamená, že by sa malo zvažovať viac, ako len samotná skutočnosť nelegálneho pobytu“.

- 19 V rozsudku z 11. decembra 2014, Boudjlida (C-249/13, EU:C:2014:2431, body 51 a 59), Súdny dvor uviedol: „Napokon z práva byť vypočutý pred prijatím rozhodnutia o návrate vyplýva príslušným vnútroštátnym orgánom povinnosť umožniť dotknutej osobe vyjadriť svoj názor na podrobnosti týkajúce sa jej návratu (t. j. na lehotu na odchod a dobrovoľnú alebo nútenú povahu návratu). ... Z toho, čo bolo uvedené, vyplýva, že právo byť vypočutý pred prijatím rozhodnutia o návrate musí umožniť príslušnému vnútroštátnemu orgánu prešetriť vec tak, aby mohol prijať rozhodnutie s plnou znalosťou veci a riadne odôvodniť toto rozhodnutie tak, aby si dotknutá osoba prípadne mohla riadne uplatniť právo na opravný prostriedok“.
- 20 Pokiaľ ide konkrétnejšie o právne účinky neudelenia lehoty na dobrovoľný odchod, v článku 8 ods. 1 smernice 2008/115 sa uvádza, že ak sa lehota na dobrovoľný odchod neposkytla, členský štát prijme opatrenia potrebné na vykonanie rozhodnutia o návrate. Z článku 8 ods. 2 smernice 2008/115 vyplýva, že ak členský štát lehotu na dobrovoľný odchod poskytne, rozhodnutie o návrate možno vykonať až po uplynutí tejto lehoty. V článku 11 ods. 1 písm. a) sa takisto stanovuje, že ak sa nestanovila lehota na dobrovoľný odchod, k rozhodnutiu o návrate sa pripája zákaz vstupu.
- 21 V rozsudku 28. apríla 2011, El Dridi (C-61/11 PPU, EU:C:2011:268), Súdny dvor uviedol:
- „37. Z článku 7 ods. 3 a 4 uvedenej smernice vyplýva, že členské štáty môžu len v prípade mimoriadnych okolností, ako je riziko úteku, jednak uložiť adresátovi rozhodnutia o návrate povinnosť pravidelne sa hlásiť príslušným orgánom, zložiť primeranú finančnú zábezpeku, odovzdať doklady alebo zdržiavať sa na určitom mieste, alebo môžu poskytnúť lehotu kratšiu ako sedem dní, prípadne upustiť od poskytnutia takejto lehoty.
38. V prípade uvedenom ako posledný, ale tiež v situácii, keď povinnosť návratu nebola v lehote na dobrovoľné opustenie územia splnená, z článku 8 ods. 1 a 4 smernice 2008/115 vyplýva, že s cieľom zaistiť účinnosť konaní o návrate ukladajú tieto ustanovenia členskému štátu, ktorý prijal rozhodnutie o návrate proti neoprávnene sa zdržiavajúcemu štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, povinnosť vykonať odsun s tým, že všetky nevyhnutné opatrenia vrátane donucovacích opatrení musia byť primerané a musia rešpektovať najmä základné práva“.
- 22 V rozsudku z 8. mája 2018, K. A. a i. (Zlúčenie rodiny v Belgicku) (C-82/16, EU:C:2018:308, bod 86), Súdny dvor zdôraznil, že:

„podľa článku 11 ods. 1 smernice 2008/115 sú členské štáty povinné prijať rozhodnutie o zákaze vstupu na územie, pokiaľ si štátny príslušník tretej krajiny,

voči ktorému bolo vydané rozhodnutie o návrate, nespĺnil svoju povinnosť návratu alebo pokiaľ mu nebola poskytnutá lehota na dobrovoľný odchod...“

- 23 V rozsudku zo 16. januára 2018, E (C-240/17, EU:C:2018:8, bod 48), Súdny dvor uviedol:

„... zo samotného znenia článku 6 ods. 2 smernice 2008/115 vyplýva, že tieto orgány mali povinnosť prijať takéto rozhodnutie o návrate a podľa článku 11 tejto smernice pripojiť zákaz vstupu za predpokladu, že to vyžadujú verejný poriadok alebo národná bezpečnosť, čo však prináleží overiť vnútroštátnemu súdu s prihliadnutím na relevantnú judikatúru Súdneho dvora (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. júna 2015, Zh. a O., C-554/13, EU:C:2015:377, body 50 až 52, ako aj 54)“.

- 24 V rozsudku z 3. júna 2021, Westerwaldkreis (C-546/19, EU:C:2021:432, bod 51), Súdny dvor potvrdil, že „v zmysle článku 11 ods. 1 smernice 2008/115 sa k rozhodnutiam o návrate pripája zákaz vstupu, ak sa nestanovila lehota na dobrovoľný odchod, alebo ak sa nespĺnila povinnosť návratu. V ostatných prípadoch sa k rozhodnutiam o návrate môže pripojiť zákaz vstupu“.

- 25 Z toho možno vyvodit', že neposkytnutie lehoty na dobrovoľný odchod (0 dní), ako v tomto prípade, síce nijako neovplyvňuje konštatovanie neoprávnenosti pobytu na území, má však za následok nielen okamžité uplatnenie vynúteného materiálneho vykonania rozhodnutia (článok 8 ods. 2 smernice), ale aj povinnosť pripojiť k rozhodnutiu o návrate zákaz vstupu [článok 11 ods. 1 písm. a) smernice]. Keď je teda neposkytnutie lehoty na dobrovoľný odchod zahrnuté do rozhodnutia o návrate a je odôvodnené, zdá sa, že je potrebné zabezpečiť účinný prostriedok nápravy proti tomuto aspektu rozhodnutia o návrate. Conseil d'État (Štátna rada) zasa nesúhlasí s tým, že v rámci opravného prostriedku smerujúceho výlučne proti zakazu vstupu možno namietat' proti neposkytnutiu lehoty na dobrovoľný odchod, a to najmä preto, že ide o iné rozhodnutie. Uvedené by mohlo viesť k situáciám, keď samotný právny základ na vydanie zakazu vstupu (žiadna stanovená lehota na dobrovoľný odchod [nula dní]) nebude možné napadnúť a v opravnom prostriedku proti zakazu vstupu bude možné napadnúť len jeho trvanie.

- 26 Keďže výklad práva Únie vyvoláva pochybnosti, Conseil du contentieux des étrangers (Rada pre cudzinecké spory) považuje za potrebné, aby sa Súdny dvor vyjadril k prvej otázke uvedenej nižšie.

Je lehota na dobrovoľný odchod základným znakom rozhodnutia o návrate?

- 27 Na posúdenie relevantnosti žalobného dôvodu smerujúceho proti neposkytnutiu lehoty na dobrovoľný odchod považuje Conseil du contentieux des étrangers (Rada pre cudzinecké spory) za potrebné poznať aj výklad pojmov „poskytnie primeraná lehota“ v článku 7 smernice 2008/115 a „a... povinnosť návratu“ v článku 3 bode 4 smernice 2008/115. Vynára sa totiž otázka, či poskytnutie

lehoty na dobrovoľný odchod predstavuje podstatný alebo základný znak rozhodnutia o návrate. Konkrétne, ak by Súdny dvor na prvú otázku odpovedal tak, že uvedenie lehoty v rozhodnutí o návrate predstavuje napadnuteľný právny akt, a ak sa táto lehota ukáže ako nezákonná z dôvodu porušenia ustanovenia belgického práva, ktorým sa transponuje článok 7 ods. 4 smernice o návrate, stráca rozhodnutie o návrate platnosť v celom rozsahu a cudzí štátny príslušník sa ním už nemusí riadiť? Inými slovami, zahŕňa rozhodnutie o návrate okrem konštatovania, že štátny príslušník tretej krajiny je na území štátu neoprávnené, nevyhnutne aj rozhodnutie o stanovení alebo nestanovení lehoty na dobrovoľný odchod a sú tieto dva aspekty rozhodnutia o návrate neoddeliteľné?

- 28 Článok 3 bod 4 smernice 2008/115 vymedzuje rozhodnutie o návrate takto: „správne alebo súdne rozhodnutie, alebo akt, ktorým sa ustanovuje alebo vyhlasuje, že štátny príslušník tretej krajiny sa zdržiava na území neoprávnené a ktorým sa ukladá alebo ustanovuje povinnosť návratu“. Zo slova „a“ možno vyvodiť, že povinnosť návratu, ktorá uvádza lehotu, v ktorej sa musí uskutočniť, predstavuje podstatný alebo základný znak rozhodnutia o návrate.
- 29 V rozsudku zo 14. mája 2020, Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság (C-924/19 PPU a C-925/19 PPU, EU:C:2020:367, bod 115) Súdny dvor uviedol, že „zo samotného znenia bodu 4 článku 3 smernice 2008/115 teda vyplýva, že uloženie alebo stanovenie povinnosti návratu predstavuje jeden z dvoch podstatných znakov rozhodnutia o návrate“. Vzniká preto otázka, či analogicky ako v prejednávanej veci, keď vnútroštátny súd konštatuje, že ustanovenie týkajúce sa lehoty je nezákonné a že príslušný správny orgán je povinný zahrnúť do rozhodnutia nové ustanovenie, ide o zmenu podstatného bodu rozhodnutia o návrate, v dôsledku čoho musí správny orgán vydať úplne nové rozhodnutie o návrate v zmysle článku 3 bodu 4 smernice.
- 30 Okrem toho sa zdá, že zo slov „stanoví primeranú lehotu“ uvedených v článku 7 ods. 1 smernice 2008/115 možno vyvodiť, že rozhodnutie o návrate systematicky obsahuje údaj o lehote, takže sa nemožno odchyliť od poskytnutia lehoty a že lehotu nula dní možno uložiť len v situáciách taxatívne vymenovaných v článku 7 ods. 4 smernice. Zdá sa, že Conseil du contentieux des étrangers (Rada pre cudzinecké spory) nachádza potvrdenie tohto výkladu v rozsudkoch z 28. apríla 2011, El Dridi (C-61/11 PPU, EU:C:2011:268, body 36, 37 a 51); a z 3. marca 2022, Subdelegación del Gobierno en Pontevedra (Pokuta za neoprávnený pobyt) (C-409/20, EU:C:2022:148, bod 57).
- 31 Conseil du contentieux des étrangers (Rada pre cudzinecké spory) preto považuje na účely rozhodnutia v prejednávanej veci za potrebné, aby sa Súdny dvor vyjadril k druhej otázke uvedenej nižšie.
- 32 Ďalej Conseil du contentieux des étrangers (Rada pre cudzinecké spory) zdôrazňuje, že belgický zákonodarca nevyužil možnosť, ktorú členským štátom ponecháva článok 7 ods. 1 smernice o návrate, stanoviť lehotu len na žiadosť

dotknutého štátneho príslušníka, a že podľa belgického práva Conseil du contentieux des étrangers (Rada pre cudzinecké spory) nemá právomoc sama stanoviť lehotu, v ktorej musí štátny príslušník tretej krajiny opustiť územie štátu, ani sama prijať nové rozhodnutie o návrate.

- 33 V dôsledku toho, subsidiárne, v prípade zápornej odpovede na druhú otázku, sa Conseil du contentieux des étrangers (Rada pre cudzinecké spory) pýta na praktický rozsah a vykonateľnosť rozhodnutia o návrate v zmysle článku 3 bodu 4 smernice 2008/115, ktoré by bolo zbavené svojej zložky týkajúcej sa lehoty.

5. Prejudiciálne otázky:

- 34 Conseil du contentieux des étrangers (Rada pre cudzinecké spory) kladie tieto otázky:

1. Majú sa ustanovenia článku 7 ods. 4, článku 8 ods. 1 a 2 a článku 11 ods. 1 smernice 2008/115, vykladané spoločne alebo oddelene s prihliadnutím na článok 13 smernice 2008/115 a článok 47 Charty základných práv Európskej únie, vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby sa neposkytnutie lehoty na dobrovoľný odchod považovalo len za vykonávacie opatrenie, ktoré nemení právnu situáciu dotknutého cudzieho štátneho príslušníka, keďže poskytnutie alebo neposkytnutie lehoty na dobrovoľný odchod nijako nemení prvotné konštatovanie, že sa zdržiava na území štátu neoprávnene?

Okrem toho, znamená právo na účinný prostriedok nápravy zaručené článkom 13 smernice 2008/115 a článkom 47 Charty základných práv Európskej únie, že je v rámci opravného prostriedku proti rozhodnutiu o návrate možné napadnúť zákonnosť rozhodnutia o nestanovení lehoty na dobrovoľný odchod, ak inak už nie je možné účinne napadnúť zákonnosť právneho základu zákazu vstupu?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, musia sa pojmy „poskytne primeraná lehota“ v článku 7 ods. 1 a „a... povinnosť návratu“ v článku 3 bode 4 smernice 2008/115 vykladať v tom zmysle, že ustanovenie týkajúce sa lehoty [alebo v každom prípade neposkytnutie lehoty] v rámci povinnosti odchodu predstavuje podstatný znak rozhodnutia o návrate, v dôsledku čoho v prípade konštatovania nezákonnosti, pokiaľ ide o túto lehotu, rozhodnutie o návrate stráca platnosť v celom rozsahu a musí byť vydané nové rozhodnutie o návrate?

V prípade, že Súdny dvor zastáva názor, že zamietnutie poskytnutia lehoty nie je podstatným znakom rozhodnutia o návrate, a ak dotknutý členský štát nevyužil v rámci článku 7 ods. 1 smernice 2008/115, možnosť určovať lehotu až na základe žiadosti dotknutého štátneho príslušníka, aký praktický význam a akú vykonateľnosť môže mať rozhodnutie o návrate v zmysle článku 3 bodu 4 smernice 2008/115, ktoré je zbavené svojej zložky týkajúcej sa lehoty?

- 35 Conseil du contentieux des étrangers (Rada pre cudzinecké spory) zdôrazňuje, že podobné prejudiciálne otázky týkajúce sa lehoty na dobrovoľný odchod štátneho

príslušníka tretej krajiny s neoprávneným pobytom položila rozsudkom č. 295 507 zo 16. októbra 2023 (vec zapísaná v registri Súdneho dvora pod číslom C-636/23). Žiada Súdny dvor, aby obidve veci prejednal spoločne.

PRACOVNÝ DOKUMENT